

A bezártság idején...

Katharina Fuchs nővér Salzburgban az egyetemi lelkészségen dolgozik.

A bezártság – egy tanítómester volt számára, egy időszak, amikor önmagára figyelhetett:

A bezártság idején.....

... észrevettem, mennyire megszokott számomra, hogy a hétköznapi feszültségek elől különböző kapcsolatokba meneküljek. Mivel erre most nem volt lehetőségem, a feszültségekkel egyedül maradtam -, vagy a közösségem tagjai érezték meg ezt. Így utólag jobban tudom értékelni a kapcsolataimat, amelyeket nagyon hiányoltam, és másként figyelek a feszültségeimre.

...az on-line program-kínálataink nagyon fontosak voltak a fiatalok számára- ima-hét, kísérő beszélgetések, Biblia-megosztások, és zoom-os Magis-találkozó. Új felismerés volt számomra, hogy virtuális utakon is lehetséges a kapcsolatépítés, sőt, a közösség-építés is. Rácsodálkozom erre, és hálás vagyok érte.

...erősebben éreztem annak a felelősségét, hogy informálódjak a világ helyzetéről. A saját feszültségeim tisztítótüzeből (lásd a fentebb leírtakat), és egyáltalán a saját határain mögül kilátok a világra, a föld hatáira- , azaz megvalósítom azt, amit a szabályzatunkban olyan szívesen olvasok?

....tudatosodott bennem az, hogy én, aki szegénységet fogadtam, milyen kiváltságos helyzetben élek: annyi vízzel moshatom meg a kezem, amennyivel akarom. Az internet működik. Sokkal több élelem áll rendelkezésünkre, mint amennyire szükségünk van. És a munkahelyemért sem kell aggódnom.

Ez időszak alatt is örültem minden találkozásnak, beszélgetésnek, amikor a megélteket megoszthoattuk egymással, és örültem a virtuális imaközösségünknek, ahol a fiatalok egymás konkrét imaszándékait hordozták. Ezeket a tapasztalatokat meg szeretném őrizni, hogy formálják az életemet.